

8 ian. 1990

În legătură cu I.S.I.S.P.

- Iust. de studii ist. și soc. polit. a
funcționat din 1956 până în
prezent, ca iust. de pe lângă C.C. al
P.C.R., fiind iustit. subordonată
din toate p.d.v. secției de propoz.
în C.C.
- a avut rev. "Anale de istorie" și
"Moag. istoric" în directă subordinea
și îndrumare, chiar decât ultimă
nu de aici acesta se copeta.
- În iustit., un corp de cca 50 de
cercetători (+ pers. de documentare și
auxiliar) erau profilati pe epoca modernă
și contemporană a Rom.
scoti ad. c.ți sub egide iustit.
(colective) dar și așa-numite c.ți
"personale" în care nu era implicată
poziția oficială sau oficială a
Iustit.

3. au fost lucrate în acest Institut, atât pentru producție în l. română, cât și în cea în limbi străine (italiană, spaniolă, engleză, chineză, etc. etc.) despre care se vorbea că au apărut în edituri străine...

- De altfel, aproape tot bugetul Institutului în voluta (aprobata de sub ~~reținerii de~~ ^{comptabil} de fond) se cheltuia pentru aceste cărți, ceea ce a redus... la zero posibilitatea de a mai achiziționa cărți și reviste din străinătate sau eventuale participări la congrese, simpozioane și manifestări istorice internaționale.

- Prin rolul jucat de Popescu-Puțu în justifierea și cultivarea exacerbării culta lui Cămpescu (rol avându-i izvorul în 1939, cu acel 1. hai în care spunea Cămpescu ar fi făcut fantele "erice" care s-au umplut pînă la propriu grotesc);

4 dor, mai des, prin rolul pe
care Putari l-a avut în caale-
gera lui Ceausescu la congresul
XII, în care s-a produs opozitia lui
Părvulescu (1979?), în pofida
vîrstei înaintate (a împlinit 83 de ani);
în pofida cîdem într-o obsesie
ridicolă privind trecutul preistoric
al strămoșilor (ca care a umflat
paginile rev. "Nogafu istoric" și
urechile tuturor străinilor, presa
moldati care vizitau România
și erau timuise să vorbească cu
"betrînul întelept", ca un fel de
reprezentant "academic" al
istoricilor români); în pofida insu-
portabilei atmosfere impuse cercetării
istorice în institut, gîtuinii oricărui
încercări de strecurare a unor
"adevăruri" istorice... aduice
~~pe~~ sau profesate de alte institute
de cercetare, ba chiar de cîte
istoricii huset și Abdekoru de
la Sectia de propagandă -
în ultimii ani Institutul s-a
identificat oficial și publicistic cu
cel mai diversitat, ceausism!

5. - În Institut, pe de altă parte, se afla un colț de portocală, cu cărți apropiate dintre care multe au avut o sortă tragică (ex. cel mai dramatic este cel al istoricului Aurică Simion cu cartea sa „Preliminarii politico-diplomatice ale insurecției române din august 1944” - carte topită, interzisă de difuzat, după unei prădării teribile con. prin la urme, l-a bogă în monedă, la numai 43 de lei), dar, mai des, cu o competență solidă și fiu accesul la documente precum de importanță, afle la Arhivele Institutului și ale C. C., există un potențial stăruitor care se poate putea folosi în lupta Revoluției și a democrației antutice la care înzestre lumea de bine din această țară. Acest lucru se va vedea, mai de seară pe mai tarziu, fiu cărțile se vor istorici afară, în sfârșit, să le publice.

Dar, recomandată:

1. Institutul este încorsetat de aceeași conducere (direcție, partid, sindicat, reș. de "sector", prin omniprezenta grefului Gheorghe Zăbălaș (are vîrste de 73-75 ani) care nu îngăduie nici o altă inițiativă sau manifestare, preluîndu-se de Arhiva emenete de la Frontul Salvării Naționale, care recomandă "conlucrarea" cu "bună înțelegere" cu structura "administrativă".
2. La unele încercări și neapăsate încercări ale excitațiilor de a ieși din acest impas moral-politic, reacția rechin conduceri, sprijinită de istoricii plosi întru ceosisu, este deosebit de dură, amenințătoare și anihilantă, încît toate inițiativele au esuat, au fost contrăzicute, anulate, contribuind la rostirea unei atmosfere paralizante și confuze.

3. Patronită faimei doborâte,
de acest Institut în „frontul istoric,
colegii de breaslă din alte insti-
tute sau catedre de istorie ~~care~~
(în mare parte, cu legitimitate și
justificată intoleranță) refuză
colaborarea cu cercetătorii din
Institut, identificându-i, în bloc,
ca exponenți ai vechii nomencla-
turi ceaușiste.

4. Justitativitatea istoriei de pe lângă
C.C. al P.C.R. încă nu i s-a
precizat "soarta" și nici istoricilor
nu li s-a îngăduie' nicio cob de
lămurire.

După unii, Sustinetul nu mai există, învârtăcind spota unor organisme, ce de sist de fa dizolvate, prin revoluție.

după alții, Institutul există,
deoarece nimeni nu l-a desființat.
După alții, Institutul va continua
să fie instituția al P.C.R., în
cadrele prieri pot fi dismutări
preconizate.

8.

Indiferent de ipoteza, vitorului
 acestui Institut, o măsură, fie
 și pur administrativă, se impune.
 Altfel, nu vine pe nimeni că,
 într-o reuniune convocată pe Sianovici
 , condusă de dir. ~~șef~~ Gh. Zaharia
 (la care ~~au~~ participat doar o parte
 din cercetători și personalul
 "disciplinat") s-a cerut istorici-
 lor:

- Să lucreze la planul de cercetare
 și publicare aprobat, în sept. 1989,
~~de secretarul~~ propaganda al C.C.
 al P.C.R., Constantin Olteanu,
 plan în care figurează cca 20
 de titluri sub genericul
 "din gândirea lor. Căutăm
 despre..."
- Să "activeze" pe alte "fronturi"
 doar în timpul de după
 program...
- Să muncească fizic (poziții în
 triere de cârti) în zilele respective pro-
 gramul de prezentare (ora 9-16),
 altfel vor fi substituți prin nesalarijați.

În fața de această situație,
consternantă pentru mulți-puși
omeni de bună credință din
Institut, ar trebui ca
Frontul Salvării Naționale să-și
găsească timp pentru a hotărâ
transchisa statutul acestui
Institut, care nu poate fi
„esimilat” ... cu unități economice
sau administrative ... în care,
din mers, să se producă
dovida metamorfozare instituțională
prin concordanță, concurență, toleranță
cu „structura” modernă de la
regimul dictatorial cauzist
Este prea derreun pentru a se arbor
„ecumenism”, toleranță
pseudo-cristină, într-o citadelă
ideologică a eroziei
ideologic-teoretic-istoric al
care s-a slujit Nicolae Ceaușescu

